

Іграшкова крамниця

План-конспект гри-стратегії для старших дошкільників

Мета:

- розширювати уявлення дітей про особливості виготовлення та використання іграшок;
- збагачувати ігровий досвід дітей;
- формувати вміння планувати послідовність дій та передбачати їх можливі результати;
- розвивати логічне мислення, вміння знаходити нестандартні способи розв'язувати проблемну ситуацію.

Попередня робота:

- перегляд відеороликів, презентацій про виготовлення іграшок із підручних матеріалів;
- бесіда «Якою має бути дитяча іграшка»;
- дидактичні ігри «Що з чого зроблено», «Що спочатку, що потім»;
- спостереження за іграми однолітків і молодших дітей;
- сюжетно-рольова гра «Крамниця»;
- виготовлення виробів із залишкових матеріалів;
- розгадування загадок про іграшки та ігри.

Введення в ігрову ситуацію. Вихователь організовує проблемну бесіду «Звідки з'являються іграшки». Після неї пропонує дітям створити іграшкову крамницю, де продаватимуть іграшки, які не знайдеш на полицях великих магазинів. Відтак пропонує поміркувати, де можна взяти такі іграшки. Під час обговорення підводить дітей до думки, що можна створити іграшки власноруч, а потім продавати їх у крамниці.

Формулювання ігрового завдання. Виготовити іграшки, придумати варіанти ігор із ними, облаштувати іграшкову крамницю.

ХІД ГРИ

Перший етап. Виготовлення іграшок

Вихователь пропонує дітям поміркувати, які іграшки і для кого вони хочуть виготовити. Під час обговорення вихователь звертає увагу дітей на ті матеріали, які є в дитячому садку і які можна використати для виготовлення іграшок. Діти розглядають запропоновані матеріали та висувають пропозиції, що з них можна зробити. Наприкінці вихователь пропонує дітям об'єднатися в команди та організувати роботу з виготовлення іграшок.

Кожна команда має створити п'ять іграшок. Діти обговорюють, що це буде, домовляються про послідовність роботи, обирають матеріали, розподіляють обов'язки та виготовляють іграшки.

Варіанти ускладнення:

- використовувати для виготовлення іграшок не більше трьох видів матеріалів;
- додати до кожної іграшки елемент певного кольору;
- створити іграшку, якою можна грати як самому, так і разом із друзями.

Другий етап. Створення інструкції

Діти беруть іграшки, які виготовили, та сідають на килимку кружка. Вихователь пропонує кожному з них розповісти про свою іграшку: чим вона цікава, як із нею можна грати. Діти по черзі демонструють іграшки. Потім вихователь запитує, чи хотіли б вони пограти з іншою іграшкою «у колі», із якою.

Після обговорення вихователь звертає увагу дітей на те, що в крамниці можна продавати й інші предмети, якщо використовувати їх як іграшки. Відтак дає кожній команді торбинку з набором невеликих предметів чи дрібних іграшок. Діти мають уважно розглянути вміст своїх торбинок і

вигадати гру з цими предметами. Після цього прорекламувати гру іншим командам — розповісти, як вона називається, як у неї грати, які предмети слід задіяти.

Варіанти ускладнення:

- вигадати три варіанти гри з певною іграшкою;
- запропонувати, чим замінити ту чи ту іграшку.

Третій етап. Облаштування крамниці

Кожна команда має оформити вітрину — розмістити на ній виготовлені іграшки, а також інші предмети. Ще на цьому етапі можна запропонувати дітям доповнити вітрину картками із зображенням різних іграшок. Діти мають вибрати, які картки-іграшки вони «продаватимуть» у своїй крамниці. Адже можуть обрати лише 10 карток із 30. Відтак команди обирають місце для своїх крамниць, придумують для них назви, оформлюють вітрини, визначають ціни та виготовляють цінники.

Варіанти ускладнення:

- згрупувати на вітрині іграшки за певною ознакою;
- запропонувати варіанти, що робити з іграшками, які не помістилися на вітрині.

Четвертий етап. Робота в крамниці

Діти організують роботу крамниці, розподіляють ролі: хто буде продавцем, покупцями. Відтак запрошують дітей з інших команд відвідати крамниці одне одного. Вихователь спонукає дітей розігрувати різні сценарії. Наприклад, мама прийшла в крамницю із дитиною, яка вередує та просить нову іграшку; покупцю потрібна особлива іграшка — м'яка, рудого кольору, невелика, тож продавець має відшукати саме таку. Або ж потрібно обрати подарунок для друга. Діти роблять вибір. Вихователь спонукає їх розповісти, для кого вони обрали іграшку, чому саме таку.

Підсумок. Наприкінці гри вихователь разом із дітьми обговорює результати, визначає, чи вдалося досягти мети.